

**6) Første behandling af lovforslag nr. L 254:
Forslag til lov om statens voksenuddannelses-
støtte (SVU).**

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 30/3 2000).

**7) Første behandling af lovforslag nr. L 255:
Forslag til lov om rådgivning på voksenuddannelsesområdet.**

Af undervisningsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsat 30/3 2000).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Carsten Hansen (S):

Der er nogle lovforslag, man er mere glad for at være ordfører på end andre. Her er bestemt en af de rigtig gode reformer, og på en dag som denne kunne man jo blive helt inspireret til at bryde ud i sang, men det skal jeg skåne Tinget for. Men jeg vil alligevel citere Halfdan Rasmussen. Det er jo sådan, at kunstnere tit kan udtrykke sig mere kort og præcist om livets store spørgsmål end politikere. Han skrev i sin sang til AOF's 25-års-jubilæum:

»At lære er at bøje sig over livet selv og fylde sind og øjne med tankens himmelhvelv«.

»At lære er at bøje sig over livet selv«, og det, Halfdan Rasmussen mener, er jo, at uddannelse er selve livet. Min gamle far sagde det på en lidt anden måde, da jeg som 16-årig stod og skulle i lære som rørsmed: Du skal lære, så længe du lever. Og så tilføjede han: Og man får tæsk, så længe man lærer.

Men uddannelse er ikke blot nøglen til fremtidens samfund. Det er også nøglen til den enkeltes velfærd, ja, man kan sige magt over egen tilværelse for den enkelte, og vi tager med de her seks lovforslag fra Undervisningsministeriet, og de fem, der senere kommer fra arbejdsministeren, hul på den største reform på hele voksenuddannelsesområdet i mands minde, hvis man da ellers må sige det i de her ligestillingstider. Ja, siden K.B. Andersens reform med hf i 1960'erne er ikke noget lignende set, og i virkeligheden er det her måske langt mere omfattende.

Ja, det er en reform, som har ligget Socialdemokratiet meget på sinde, og hvor den kendte

aktivitet på området i dag omfatter mere end 1,7 millioner mennesker, altså en aktivitet, der dækker mere end 30 pct. af den danske befolknings voksenuddannelsesaktivitet hvert år.

Baggrunden for hele VU-reformen var jo det, vi lovede i regeringsgrundlaget fra 1998, nemlig en reform af hele voksenuddannelsesområdet. Som der står i grundlaget: at igangsætte et reformarbejde for at skabe et mere velfungerende voksen- og efteruddannelsessystem.

Det førte jo til, at regeringen nedsatte et embedsmandsudvalg, der arbejdede fra maj 1998 til juni 1999, og som kom med en murstenstykk rapport, der hed »Mål og midler i offentligt finansieret voksen- og efteruddannelse«.

På den baggrund udarbejdede regeringen et elementpapir, der kom til at danne baggrund for finanlovforhandlingerne, hvor SF og CD jo er forligspartnere, og senere tilsluttede Enhedslisten sig det område.

Elementpapiret var udtryk for en række sigtelinjer, som nu er blevet udmøntet i et godt samarbejde mellem forligsparterne, og resultatet er den kæmpe, jeg var ved at tilføje gode, reform, som vi står med i dag.

Dermed har jeg også forsøgt at redegøre lidt for den lange proces, som en række partier og interessegrupper nu har beskæftiget sig med siden maj 1998 og frem til foråret 2000, altså frem til i dag. Det er altså en grundig og gennemarbejdet og god reform, vi fremlægger, og jeg vil godt benytte lejligheden til at takke for et godt samarbejde parterne og partierne imellem.

En række undersøgelser offentliggjort for nylig i en delrapport fra Amternes og Kommunernes Forskningsinstitut peger på, at der i dette land på trods af vores 9-års-skolepligt er rigtig mange mennesker, der ikke har de basale færdigheder, der skal til for at kunne deltage i et så udviklet demokrati som vores. Det er selvfølgelig et problem for den enkelte, men sandelig også et problem for demokratiet. Ja, undersøgelsen viste, at 1 million danskere med tilknytning til arbejdsmarkedet har brug for at få forbedret deres kundskaber for at kunne fungere i et moderne informationssamfund med alle de krav, der stilles til at kunne forstå og anvende skriftlig information.

På det, man kunne kalde det nederste færdighedsniveau, er der ganske vist langt færre personer, men 300.000 mennesker er stadig væk alt for mange mennesker, der har så store problemer, at de ikke kan læse og forstå en avis eller følge med i tv's undertekster eller for den